

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/207/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215927
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7712215927.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ul. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., ul. Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ul. Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takt

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce na tom základe, že súd o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, pričom v exekučnom konaní je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Uviedol, že žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 900300815) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. Zák. č. 233/1995 Z.z. „Exekučný poriadok“ zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, ktorú oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho z citovanej zmluvy dlžníkom : E. R., V.. X.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelił registráciou exekučnej veci číslo EX 8816/2012. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Michalovce a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej lehote. Poukázal pritom na ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 1.6.2011 a tiež platného od 1.6.2010 do 31.5.2011, z ktorých vyplýva, že v exekučnom konaní je žalovaná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná 1) nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a 2) nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (tak návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti až dňa 31.8.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí udelenia poverenia, ku ktorému došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 108 dní), keďže konanie začalo 15.5.2012. Tvrdil, že v danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Ako dôkaz označil súdny spis Okresného súdu Michalovce založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným : POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, 811 09 a povinným : E. R., V.. X.X.XXXX, pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 900300815 (registrácia súdneho exekútora EX 8816/2012). Poukázal tiež na skutočnosť, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie, pretože žalobca generálne inicioval exekučného konanie formou spísania zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Preto nemôže objektívne predložiť súdu ani návrh na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum jeho doručenia súdu, pretože návrh na vykonanie exekúcie doručoval súdnemu exekútorovi s poukazom na § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku.

V predmetnom prípade tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Uvedená nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn. I.ÚS 41/02, III.ÚS 117/02, I.ÚS 13/05).

Žalobca si preto z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

A. Poškodenému vznikla majetková škoda v celkovej výške 4.404,45 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere.

B. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je preto podľa názoru poškodeného dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy SR a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 120/2010 z 12.mája 2010). Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Navrhovateľ si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 880,89 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

Predmetná vec sp.zn. 7C/207/2012 bola uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2012 spojená na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp.zn. 7C/167/2012. Uznesením sp.zn. 7C/167/2012 zo dňa 3.12.2013 bola z konania rozpojená, keďže bolo dodatočne zistené, že na spojenie sa s uvedenou vecou nehodí.

O vznesenej námietke žalobcu o predpojatosti okresného súdu, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný rozhodol uznesením č. 6NcC/51/2012-32 dňa 22.10.2014 Krajský súd v Košiciach, ktorý sudcu prejednávajúceho túto vec JUDr. Milana Mitterpáka z prejednávania a rozhodnutia pridelenej veci vedenej pod sp.zn. 7C/207/2012 Okresného súdu Michalovce vylúčil a vec bola pridelená technickými prostriedkami na rozhodnutie a prejednanie sudcovi JUDr. Zdenkovi Švárnemu, ktorý vo veci vylúčený nebol.

Sudca vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávanie dňa 15.4.2014 sa žalobca nedostavil, avšak svoju neúčast' písomne ospravedlnil, pričom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že podľa ich názoru im nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce. Taktiež sa nedostavil na pojednávanie dňa 25.11.2014, keď žiadal zrušiť pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Žalovaná, ktorá sa k podanej žalobe písomne do nariadeného termínu pojednávania nevyjadrila sa taktiež na pojednávanie nedostavila. Lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 7Er/433/2012, u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod číslom Ex 8816/12, týkajúceho sa : oprávneného POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v zast. JUDr. Martin Máčaj, advokát proti povinnému E. R., V.. X.X.XXXX, R. XXX, o vymoženie 1.647,83 EUR istiny s príslušenstvom zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predložená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadená zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, pod spisovou zn.: SR 07505/11 spolu so zápisnicou spísanou súdnym exekútorom zo dňa 15.5.2012 bola súdu doručená až dňa 24.7.2012, o čom svedčí prezenčná pečiatka súdu na uvedenej žiadosti. K samotnému zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe predložených podkladov došlo zo strany konajúceho súdu dňa 16.8.2012, teda iba 8 dní po určenej 14-dňovej lehote, nie 108 dní ako uvádza žalobca.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (platného ku dňu podania žiadosti exekútorom), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Žalobca nepreukázal v danej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu však nepredložil žiaden dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva

spravodlivosti SR. Súd nevidí akceptovateľný dôvod nato, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá žalobca prístup alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Ďalej súd v tomto konaní zistil, že skutkové tvrdenia žalobcu o nevydaní poverenia resp. rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, čo má byť aj dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., sa nezakladajú na pravde.

V danej veci sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, vydania poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote. Pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia a vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 5/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako je vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonného rozhodnutia. Z exekučného spisu tunajšieho súdu, ktorý je pripojený ku konaniu nevyplýva, aby vydané rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo zrušené. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodňuje tým, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Súd v tomto konaní preto posudzuje nárok žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobcu rozhoduje. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobcu nedôvodný a v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z., keďže prevedeným dokazovaním bolo zistené, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade Exekučným poriadkom.

Súd zdôrazňuje, že v prípade vydania rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to v zákonom stanovenej lehote, nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia, v tomto prípade o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po zákonom stanovenej lehote (108 dní, čo sa nezakladá na pravde). Nesprávnosť postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal, žalobca odôvodňoval prietiahmi v konaní, tieto však v tejto veci neboli dostatočne preukázané. Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v tomto konaní požadoval.

Na základe zistených skutočností tak žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu náhrada trov konania nepatrí a úspešná žalovaná náhradu trov konania nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods.3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak,

aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a O.s.p./,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.